

83/6171

DÒNG SÔNG TRƯỚC CỬA

THƠ

KIM ĐỒNG

Biên tập: ĐÌNH HẢI
Trình bày: NGUYỄN PHÚ KIM
Sửa bản in: NGỌC LOAN

In 31.000 bản tại Nhà máy in Tiến Bộ, Hà Nội. Khổ 13 × 19
Số in: 1023. Số xuất bản: 27/KĐA. In xong ngày 1-11-1982.
Nộp lưu chiều tháng 11-1982.

HẠT BÔNG GẠO NHẢY DÙ

PHẠM ĐỨC

Hạt bông gạo nhảy dù
Bằng chiếc dù bông trắng,
Trong gió nhẹ mùa thu
Kẻ dài từng tia nắng.

Hôm nào hoa đỏ thắm
Mà nay bông trắng ngần,
Cái hạt cây bé tí
Hạ dù xuống góc sân.

Hạt gạo bông rừng mình
Nhìn cây cao lộng gió,
Nó biết đâu rồi mình
Sẽ thành cây lớn đó!

CHUYỆN HOA

HÀ PHẠM PHÚ

Về bên Lăng Bác Hồ
Có mai vàng xứ Huế
Gặp bạn thân đào đỏ
Quê làng đào Nhật Tân.

Biết bao nhiêu chuyện kể
Từ trong nở ra đây
Sông Gianh xanh quá thề
Như một làn mi đây.

Đèo Ngang đâm ra bề
Mây che mắt ú tim
Lau trắng nghịch lắm nhé!
Chẳng lúc nào đứng im.

Gặp sông Lam xứ Nghệ
Nôn nao một giọng hò,
Đưa nôi Bác hồi bé
Câu hát nào thành thơ?

Đào Nhật Tân còn nhớ
Như in câu thơ Người
« Ngang đầu mặt trời đỏ
Bên suối một nhành mai ».

Cây mai bông ao ước
Mùa xuân về mau mau
Cùng nở hoa dâng Bác
Lung linh trăm sắc màu.

CHÙM HOA DÈ

XUÂN HOÀI

Bờ cây chen chúc lá
Chùm dẻ treo nơi nào
Gió đưa hương thơm lạ
Đường tới trường xôn xao.

Cánh mềm như lá non
Vàng mơ như trái chín
Hoa dẻ treo thâm kín
Tùng chùm trong lá cây.

Bạn trai vin cành hái
Bạn gái lượm đầy tay
Bạn trai, túi áo đầy
Bạn gái, cài trong nón.

Chùm này hoa vàng rộm
Rủ nhau dành tặng cô
Lớp học chưa đến giờ
Đã thơm bàn cô giáo.

CÂY

THY NGOC

Cây có ngàn mắt lá
Mắt nào cũng tươi xanh.

Cây có trăm tay cành
Thích dang tay đón gió.

Tâm hồn cây rất ngộ
Chim thường đến tâm tình.

Sương đêm gặp bình minh
Hay trao cây chuỗi ngọc...

Sao Hôm bao giờ mọc
Cũng đùa nấp sau cây.

Bé có cuốn sách hay
Ngồi bên cây đọc mãi...

HOA HỒNG

BANG SON

Cái mầm bé tí
Năm ngón lá xanh
Em cho uống nước
Mấy hôm vườn cành.

Nụ bằng hạt đỗ
Đựng đầy mặt trời
Đựng cả sương gió
Ngày càng xanh tươi.

Phép tiên kỳ lạ?
Nắng sương đổi màu
Thành bông hoa thắm
Hương thơm ngọt ngào.

Cái gì xảy ra
Trong cây thế nhỉ?
— Bởi cây chăm chỉ
Nên có mùa hoa.

1975

CHÁU HỎI ÔNG

NGUYỄN MINH NGUYỄN

Cháu ôm vai hỏi ông:
— Sao đồng hồ không ngủ
Có thói quen khua chuông
Khi trời chưa sáng rõ?

Ông bảo: nó không ngủ
Đề đánh thức mọi người
Mỗi khi nó nằm ngủ
Là lúc đã «chết» rồi.

Cháu lại hỏi: Ông ơi
Nó có buồn không nhỉ?
Ông cười «khà» rằng: Có
Mỗi khi trong túi nó
Bị «đánh cắp» thời gian
Khi cháu không đến lớp
Bỏ đi chơi lang thang...

Mắt chim non ngược lên:
Hàng mi tơ chớp chớp
Đồng hồ đứng trên bàn
Gật đầu cười:

«tích tắc!»

CẦU PHẠO

VŨ HỮU VƯỢNG

Nước sông lên xuống
Nâng mỗi nhịp cầu
Nổi trên mặt nước
Cho đường liền nhau.

Dù sông có rộng
Dù nước có sâu
Vượt qua sóng nước
Thăng một chiếc cầu.

Nổi trên mặt nước
Như những phím đàn
Như bàn tay vuốt
Là chuyến xe sang.

Xe chạy qua cầu
Rập rình với bóng
Trên đầu ngọn sóng
Lăn tròn bánh xe.

BUỒM

NGUYỄN CẢNH TUẤN

Buồm như chiếc lá
Cắm mặt biển khơi
Em từ làng biển
Dõi ánh mắt vui.

Cánh buồm đỏ tươi
Thức biển dậy sớm
Nhớ gà gáy rộn
Gửi nắng vô bờ.

Sắc bướm nâu già
Áo màu cha, mẹ
Phồng căng ngực trẻ
Cánh én, cánh dơi...

Vào lộng ra khơi
Bướm bay ngang dọc
Đầu đội mây bạc
Chân đạp sóng lưng.

Ơi nam, ơi nôm
Cánh bướm rộng mở
Sóng già, sóng trẻ
Dẫn luồng cá ăn.

Mẻ cá áp khoang
Cánh bướm rộng mở
Chim biển làm gió
Cánh vỗ ào ào.

Ngọn sóng đi vào
Nhớ về xóm biển
Bướm nghiêng lưu luyến
Vẫy chào trùng khơi.

Chiều buông tím trời
Lửa thơm mùi cá
Bướm ôm sao ngủ
Vọng lời sóng ru!

CÁI GIẾNG

BÙI TIẾN ĐẠT

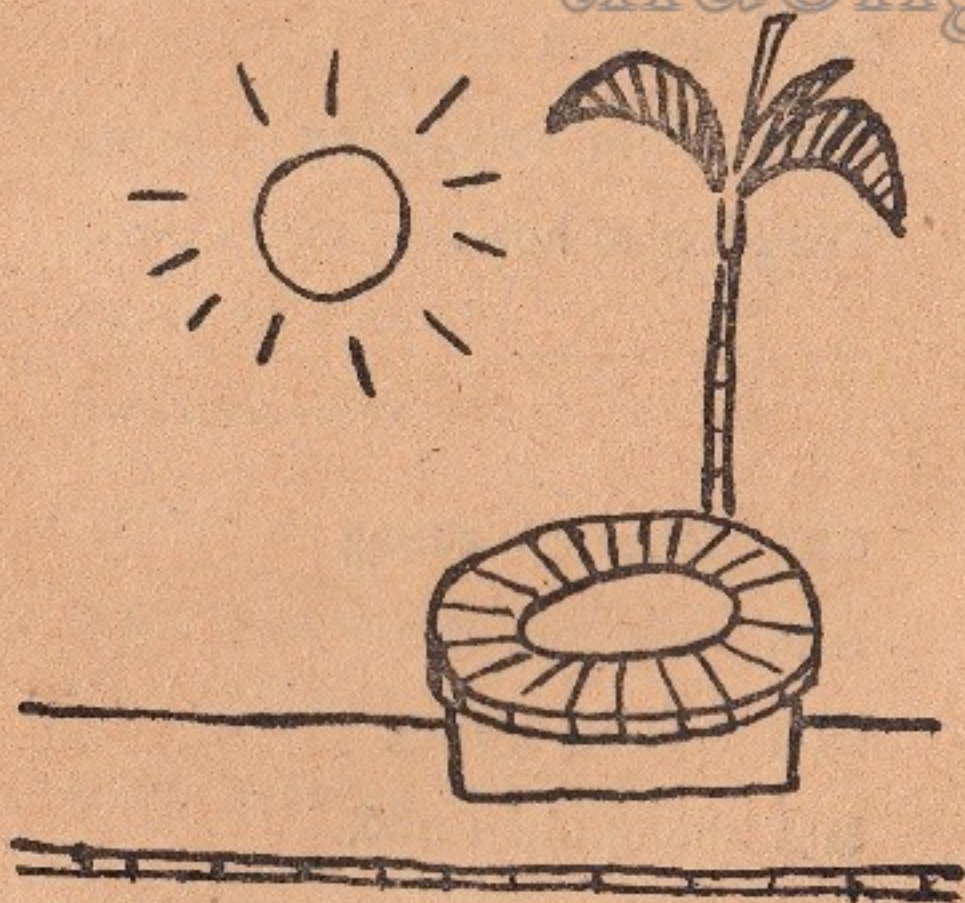
Sâu sâu dây giếng
Cái miệng rõ tròn
Tiếng chim rơi xuống
Vọng lên to hơn!

Chị Hằng soi gương
Ánh vàng rực rỡ
Ông Trời soi gương
Mặt không nhăn nhó.

Giếng ơi còn giữ
Cơm bạc cơm vàng
Phần cơm chị Tấm
Dành nuôi bống bang?

Sau buổi làm đồng
Mẹ về rửa mặt
Nước giếng mát trong
Mẹ quên mệt nhọc.

Những ngày gió rét
Gàu nước tỏa hơi
Giếng đun nước đầy
Ấm tay mẹ rồi

MUONG NGOAN

PHAN CUNG VIỆT

Con mường ngoan ngoan
Là mường đầy nước
Mường nổi đồng vàng
Mường vòng sau trước.

Con mường vui tính
Là mường nước đầy
Nước đồn dòng chảy
Sông đùa bóng mây.

Con mường chăm chỉ
Là con mường này
Bạn từng gốc lúa
Tuổi chăm bao ngày.

Em như mường biếc
Vui khắp đồng vàng
Em theo mường biếc
Sớm chiều chăm ngoan.

HÀNG CÂY

VŨ ĐÌNH MINH

Nhớ hồi đi trồng cây
Cô giáo còn trẻ lắm
Đàn em khăn đỏ thắm
Chuyền trên hai vệ đường.

Tiếng các em ríu ran
Còn đọng trên vòm lá
Nắng dập dềnh ruộng mạ
Buổi chiều vàng thơ ngây.

Bây giờ cây nối cây
Như đàn em đứng đón
Lá chen nhau che nắng
Mát đường cô tới trường

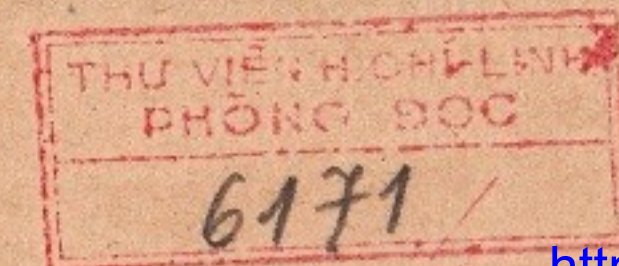
Như bàn tay em nhỏ
Như tấm lòng em thương...

CÂY NGŨ

(tặng Thủy Trang)

HOÀNG HỮU

Trang kia, bông lựu đỏ au
Ngượng chưa, hoa đẹp mượn màu áo con
Lại bao lọ mực tím tròn
Quả mồng tơi để phần con mai ngày
Quả bầu bắt chước bóng bay
Muốn lên trời cứ loay hoay dưới giàn
Bác chuối lùn mới sinh còn
Bé chưa kịp tắm đất còn lấm vai

Bờ ao cây ráy, cây khoai
Suốt ngày chân ngựa bởi hay giẫm bùn.
Ơ, chưa nghe hết cây vườn
Cái «cây ngủ» đã chập chờn mắt con.

1976

NHỮNG VẬT SÁNG TRONG ĐÊM

NGÔ VĂN PHÚ

Khi mặt trời đi ngủ
Vệ tinh sáng trời xa
Đi ngang các thiên hà
Tàu vũ trụ lấp lánh!

Những ánh thép lại sáng
Trên cổ máy ca ba
Những giọt sương hiền hòa
Sáng lên từ đáy cỏ.

Những mào gà thêm đỏ,
Tiếng gáy, sáng đêm dài
Quả chín sáng vòm cây.
Rễ non sáng gốc lúa.
Hoa dừa sáng triền đồi!

Chiếc quân hiệu sáng ngời,
Trên mũ anh bộ đội
Sáng chiến hào biên giới!

Buổi mai hồng ráng đỏ,
Những vật sáng hòa chung.
Trong nền sáng menh mông,
Tỏa khắp miền đất nước.

1979

NGỌN ĐÈN MẮT ĐỎ MẮT XANH

NGUYỄN TRỌNG TẠO

Ngọn đèn mắt đỏ, mắt xanh
Suốt đêm không ngủ, đứng canh bên đường
Con tàu băng giữa mù sương
Nhận ra chấm lửa chỉ đường vào ga
Xuống tàu, đến cạnh đèn hoa
Gặp đôi vai chú ướt nhòa sương đêm.

TIẾNG VE

QUANG HUY

Bạn hỏi
Có nghe
Tiếng ve
Rộn rã
Như tiếng
Đàn say
Suốt ngày
Trong lá.

Sân dài
Mệt nhọc
Cái nắng
Nằm nghe
Bông hoa
Râm bụi
Ngẩng trông
Trước hè.

Tiếng ve
Tiếng ve
Ru bao
Mất lá

Lim dim
Trưa hè
Vườn cây
Yên ả

Tiếng ve
Gắng gỏi
Như quên
Thời gian
Tiếng ve
Là rượu
Uống say
Nắng vàng.

Đám mây
Lang thang
Về đâu
Mê mãi
Tiếng ve

Như đây
Trời xanh
Cao thêm.

Từ đâu
Ngọn gió

Rung cành
Tiếng ve
Chợt tắt
Giật mình
Ồi roi.

1973

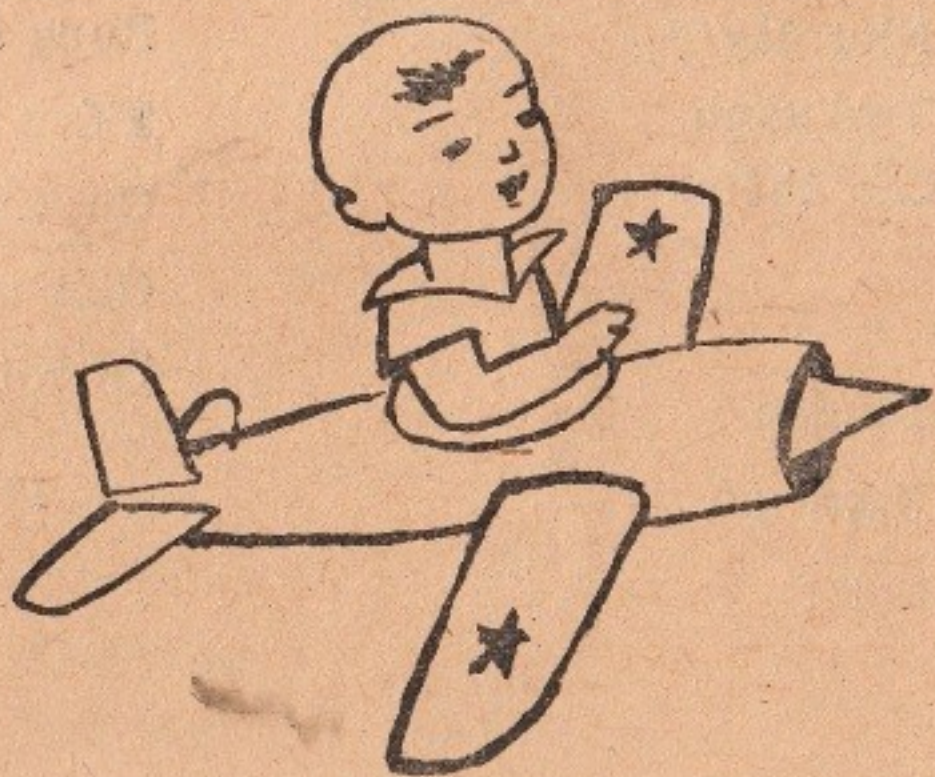
GIÀN GẮC

ĐẶNG VƯƠNG HÙNG

Giàn gác đan lá
Xanh một khoảng trời
Gió về gió quạt
Mát chỗ em ngồi.

Sáng nay gác khoe
Đeo đầy giàn quả
Nhộn nhịp ong bay
Rung rinh vòm lá.

Trái gác xinh xinh
Chín vàng nắng đỏ
Bao nhiêu mặt trời
Ngủ say trong đó.

BÉ THÀNH PHI CÔNG

VŨ DUY THÔNG

Quay vòng, quay vòng
Ngồi vào buồng lái
Bé thành phi công.

Quay vòng, quay vòng
Không hen không vượt
Đội bay hàng dọc
Không ai cuối cùng.

Hồ nước lùi dần
Cái cây chạy ngược
Ngôi nhà hiện ra
Con đường biến mất
Không run, không rùn
Mẹ vẫn dưới đất
Đang cười đầy thôi...

Cuồn cuộn mây bay
Ao ào gió lốc
Quay vòng, quay vòng
Bay lên cao tít
Lại gặp mặt đất
Lại gặp hàng cây
Ô-tô đang chạy
Con vịt đang bơi
Lại nhìn thấy mẹ
Mẹ bơi trên bể
Mây bay trong mây
Mẹ chạy dưới đất
Theo con không rời.

Bay đến đỉnh trời
Phi công buồn ngủ
— Mẹ ơi, mẹ bế!
Thế là xuống ngay
Sà vào lòng mẹ
Mẹ là sân bay.

CON ĐI HỌC

VƯƠNG THỪA VIỆT

Con biết nói, biết đọc

Thầy cô là mẹ cha

Cái cuộc là số 1

Mái hăm là chữ A...

Chờ một ngày khai giảng

Cha mẹ cho đến trường

Trưa về đến đầu đường

Cha mẹ ra ngõ đón

Con học văn, học toán

Cha mẹ nghe, lắng nghe.

Mọi tối con học khuya

Cha mẹ nằm thức đợi

Sáng sáng cha mẹ hỏi

Bài con làm xong chưa?

Có hôm con ngại mưa
Mẹ dắt đưa đến lớp
Cần sách báo cha mua
Phao dẫu vơi mẹ rót
Xòe tay mẹ bấm đốt
Toán con làm đúng, sai?

Con học lên lớp hai
Lớp ba rồi lớp bốn...
Biết thức khuya dậy sớm
Nuôi lợn và chăn gà
Ngồi bên bàn con viết
Cha mẹ gặt đồng xa.

Giữa cuộc đời bao la
Cha mẹ bày con học.

ĐÈN

TRẦN HÒA BÌNH

Bé Mai đèn thỏ
Còn em đèn sao
Ồ, trông cái nào
Cũng màu rực rỡ.

— Còn phần của bố ?
Đèn pha đây rồi
Cày đêm ngoài đồi
Bố thường thấp sáng!

— Thế phần mẹ đâu ?
Mẹ đi trồng dứa
Kín mấy ngọn đồi
Quả giờ chín lú
Thấp vàng đầy thôi!

6-1975

BUỔI SỚM Ở MUỒNG ĐÔNG

VĂN LONG

Đầu tiên là tiếng gà
Cát bãi kèn lạnh lạnh
Rồi tiếng trâu bì bõm
Lội vũng nước đêm mưa.

Rồi tiếng chày gọi thưa
Xóm trên chuyền xóm dưới
Bầy vịt ào xuống suối
Chân bơi và mỏ khua.

Tiếng chim rừng chao chát
Vén màn sương đục mờ
Vạn vật đều náo động
Sau giấc ngủ say sưa.

Em dậy từ bao giờ .
Đang xăm xăm vác nước
Con chim rừng vừa mách
Em dậy từ tỉnh mơ.

Em đã đi tập kiểm
Chuẩn bị hội đồng diễn
Em đã ôn lại bài
Thi học kỳ nay mai.

Gà trống chẳng biết gì
Cứ gân cổ mà gáy :
« Minh-dậy-sớm-nhất-muồng »
Gà cũng thua em đấy !

THÁNG BA

ĐỨC THUẦN

Cái rét tháng ba
Kéo về bất chợt
Rời biệt đi xa
Gọi là rét sốt.

Cái nắng tháng ba
Lập lòe hoa gạo
Mở cửa mọi nhà
Nắng thơm quần áo.

Cái gió tháng ba
Lăn tăn bầu bí
Tụ quả chanh hoa
Đồng xanh hoa lý.

Cái mưa tháng ba
Là mưa mát đất
Tiếng sấm bung ra
Phất cờ lúa tốt.

Cái ngày tháng ba
Chan hòa ánh sáng
Sông lắng phù sa
Núi lam, mây trắng.

Cái đêm tháng ba
Phượng chờ thắp nắng
Năm học sắp qua
Em càng cố gắng.
Tháng ba, tháng ba...

TIẾNG MÙA THU

NGUYỄN THỊ HỒNG NGÁT

Mùa thu đến tự buổi nào
Mà nghe tiếng lá xôn xao khắp vườn?
Tiếng chùm huệ trắng đưa hương
Tiếng chim «liều diều» từ phương xa về
Qua đi cái nắng mùa hè
Thu về dịu mát bốn bề - thu ơi!
Cỏ vàng khăn đỏ thấm tươi
Em vui chân sáo hát lời «thu sang...»
Lá xanh — xanh đến mỡ màng
Bao nhiêu cảnh biếc dăng hàng mọc lên

Trông như ngòi bút của em
Viết lên nền thắm từng trang sách dày
Em nhìn theo bóng cờ bay
Hiều trong tiếng lá thu này đẹp hơn...

1975

HOA SEN

NGUYỄN HOÀNG SƠN

Suốt mùa đông giá buốt
Sen ngủ say trong bùn
Mây màu chì gió bắc
Con sóng chùng cũng run!
Tháng giêng hoa đào nở
Cùng người vui đón xuân
Tháng hai hoa gạo đỏ
Hoa xoan rơi tím vườn
Nước dần dần ấm hơn
Tháng ba về rồi đây
Trời cử cô mưa rào
Đến gọi sen thức dậy
Đầu tiên là lá nổi
Thả diều lên mặt ao
Lá non xuyên thủng nước
Búp sen hồng nhô sau
Búp chưa nở ngay đâu

Chùng như còn ngại rét
Hân nhà sen rất giàu
Bao nhiêu là áo đẹp!
Một hôm mưa vừa tạnh
Nước dềnh lên rất đầy
Tiếng chim ca lạnh lạnh
Trời xanh và mây bay.

Ông mặt trời đỏ gay
Gió qua không lạnh nữa
Sen cởi tung áo màu
Góp hương vào mùa hạ
Gốc sen dầm trong nước
Nên hương sen mát lạnh
Vô tình đôi cánh rụng
Gió thả thuyền lênh đênh...

DÒNG SÔNG TRƯỚC CỬA

VIỆT TÂM

Dòng sông qua trước cửa
Nước rì rầm ngày đêm
Sóng mở những cánh buồm
Thuyền về xuôi lên ngược.

Rộn rã con tàu dạt
Kéo cả đoàn sà-lan
Gỗ nứa từ trên ngàn
Thả bè chơi rồng rắn.

Bếp nhà chài khói mỏng
Cá nướng thơm chiều êm
Gió từ dòng sông lên
Qua vườn em rào rạt.

Sông ơi sông có hát
Thơm mùa ôi mùa na
Vườn ơi vườn có hát
Dòng sông qua trước nhà...

QUẢ THỊ, QUẢ CAM

PHẠM QUỐC TUẤN

Quả cam múi giấu ở trong
Bỏ ra sao ngọt mát lòng bà ơi ?
Quả thị vàng nắng sân phơi
Cháu mong... mong mãi không rơi bị bà
Hương thị thì thơm rất xa...
Cháu giữa lòng bà — làm quả thị con.

CÂY QUẾ, CÂY HỒI

MAI VĂN HAI

Lên thăm cô ở lâm trường
Cô đưa em tới thăm vườn ươm cây
Cây hồi thoang thoảng hương say
Cây quế cũng tỏa hương bay ngọt ngào
Lá non khế ngả như chào
Xòe tay ươm thử xem nào lá ơi !
Em yêu cây quế cây hồi
Hương thơm thơm tự cái thời mầm lên.

HÈ VUI

NGUYỄN HÀ

Nào tạm biệt bảng đen
Chia tay bàn với ghế
Cây phượng đỏ ngoài hiên
Tôi xin chào bạn nhé!

Mai chúng tôi được nghỉ
Đề về thăm làng quê
Các bạn buồn không nhỉ?
Xa nhau mấy tháng hè!

Hợp tác đang vụ gặt
Lúa vàng hươm ngợp đồng
Ta làm đàn chim nhỏ
Về xe lúa góp công.

Những luống rau vườn mẹ
Đang khát vì nắng chan
Ta làm mưa tưới nước
Cho rau lên xanh vườn.

Hẹn nhau năm học mới
Trong tiếng trống khai trường
Chúng ta vui gặp lại
Ơi bạn bè thân thương!

1979

GIẾNG THAN

DƯƠNG KỶ ANH

Giếng nước trong vườn
Giếng than trên núi
Sớm mai thức dậy
Tiếng gàu âm vang

Giếng nước trong vườn
Tiếng bà dãi hén
Giếng than trên núi
Tiếng gõn bố lẩn.

Mẹ ra nhà sàng
Bé còn rửa mặt
Tiếng dòng nước mát
Tiếng dòng than đen
Đã thành thân quen.

Ở ngọn đèn lò
Đi vào giếng than
Ngõ ông trắng vàng
Bơi trong giếng nước.

Mạo Khê 1976

MẸ LÀM TÍNH CỘNG

HỮU THỈNH

Mẹ làm thợ xây
Cái thước cái bay
Mẹ làm tính cộng.

Cộng hòn gạch này
Vào hòn gạch khác
Bắt đầu từ thấp
Cộng dần lên cao.

Gạch chồng lên nhau
Như chùm con số
Mạch xi ở giữa
Là chiếc vạch ngang.

Nắng hè chói chang
Mưa đông rét buốt
Mẹ vẫn làm bài
Trên tường cao vót.

Bức tường không gù
Bức tường không nứt
Mẹ cộng không sót
Một viên gạch nào.

Cộng ngày hôm trước
Với ngày hôm sau
Áo mẹ bạc màu
Chưa xong tính cộng.

Nhà cao phố rộng
Lớn dần như em.

CÂY MÍT

VŨ NGỌC PHÁC

Cây mít
Cao cao
Mưa rào
Gió giật
Tán xanh
Trùm đất
Rễ chằng
Rất sâu.

Cái lá
Úa màu
Thả điều
Trước ngõ
Em đồn
Phơi nở
Giúp bà
Nấu cơm.

Thân mít
Giấu trong
Vỏ sần
Móc thếch
Gỗ hồng
Sắc gạch
Chắc bền
Như lim.

Quả mít
Em nhìn
Đầy gai
Nhọn sắc
Nhưng lòng
Xếp chặt

Những thoi
Vàng mười.

Mùa mít
chín rồi
Đầu gai
Sẫm lại
Hương lan

Xa mãi
Thăm thì
Xôn xao.
Cây mít
Cao cao
Cây mít
Cao cao...

MẶT TRỜI CÓ NGỦ KHÔNG?

NGUYỄN THÁI VẬN

— Đi ngủ phía sau ngọn núi.
Lại dậy từ bên kia suối,
Giường của mặt trời ở đâu?
— Có bao giờ buồn ngủ đâu!

Công việc của tôi là thức.
Suốt đời không hề chợp mắt
Nuôi ánh sáng cho mọi người,
Chia đều cho từng búp cây,
Chia đều cho từng trang vở...
Chưa một giây nào buồn ngủ,
Cần chi đến một cái giường?
Khi bạn say giấc ngủ ngon,
Tôi thức bên kia trái đất,
Soi vào nơi đâu cũng gặp
Long lanh ánh mắt trẻ con!

TIẾNG CHIM

THANH QUÊ

Trưa hè trời lặng im
Bỗng xôn xao tiếng chim
Từ đâu về, chúng hót.

Sau mấy ngày mưa
Sân nhà ngập nước
Trưa nay trời biếc
Chim reo chim đùa.

Văng từ vườn xa
Chim oanh thỏ thẻ
Riu rít đầu nhà
Tiếng bầy se sẻ.

Chúng bay chúng lượn
Chúng hát chúng vui
Ngõ trong trời đất
Có mình chúng thôi.

Em đứng ngẩn ngơ
Nghe bầy chim hát
Bầu trời cao vút
Trong lời chim ca.

THẢ ĐIỀU

DIỆP MINH TUYẾN

Con điều no gió trên cao
Mê chơi nên nó liệng vào trời xanh
Tay em náu sợi chỉ mảnh
Vị không có gió sao thành điều bay?

HOA ƯA RÉT

TRÚC CHI

Bất ngờ hoa hé nở
Mở hai mảnh vỏ sò
Trông như ngọn đèn nhỏ
Màu hồng rất ngây thơ.

Cơn gió vừa đi qua
Lá xòe bàn tay hứng
Khắp trên cành lốm đốm
Vừa rung vừa nở hoa.

Mùa thu ngán đi xa
Cây mặc toàn áo lá
Mùa đông đến lạnh lẽo
Hoa đỏ như bếp lửa.

Hoa nở bên cạnh cửa
Ấm tận gian nhà trong
Hồng vào trang sách mở
Em ngồi học thuộc lòng.

Ba bảo: hoa hải đường
Hoa như lồng đèn tết
Em bảo: hoa ưa rét
Cứ nở vào mùa đông.

CÂY LƯỚI LONG

NGÂN VỊNH

Những con sóng
Đập trắng bờ
Biên ngày mưa
Chim trốn hết
Ở nơi nào
Những con tàu
Vào bến trú.

Trên bãi đá
Cây lưới long
Đứng nghiêng mình
Trong tiếng sóng
Từ lá rộng
Như bàn tay
Tới mũi gai
Đầy nước mặn.

Không chờ biển
Sóng lặng yên
Không đợi chim
Về bay lượn
Cây lưới long
Những nụ tím
Sáng long lanh.

12-1977

KHOẢNG KHÔNG CHÁU NGẮM

LÊ QUANG TRANG

Cháu ngắm khoảng trời trong
Qua đầu ruồi súng gỗ
Cũng chân đứng chân quỳ
«Pằng pằng» là súng nổ.

Cháu bên này nổ ran
Bạn bên kia tiếp sức
Không khí như căng lên
Trong khói bay, đạn rít.

Vẫn biết những khoảng không
Có gì đâu kia chứ
Cháu vẫn cười thích chí.
Như có tàu bay rơi.

Bạn cháu hô « xung phong »
(Pháo binh hô cũng chạy)
Chiếc lá vàng lác lư
Cháu reo : « Thắng giặc lái
Nhanh lên, nhanh lên chứ
Bắt sống nó, mày ơi ! »

CHIỀU TRÊN BÃI SÔNG CẦU

HUỲNH QUANG NAM

Chiều trên bãi Sông Cầu
Biển im như mặt thảm
Gió như ở như đi
Trời như xanh như trắng.

Nằm trên cát tơ mơ
Sóng xô chân nhè nhẹ
Bao la không thấy bờ
Đất trời cùng hơi thở.

Mặt trời như lò lửa
Núi bỗng hiện gần hơn
Cắt ngang đàn chim nhỏ
Vút trong trời rất nhanh.

Ơi biển cô màu lại
Đẹp như một bức tranh
Hàng dừa áo màu xanh
Mà mơ hồ không thật.

Chiều trên bãi Sông Cầu
Tôi không là tôi nữa
Tưởng mình thành con tàu
Nghe miên man sóng vỗ.

VƯỜN QUÊ

NGUYỄN THANH KIM

Mùa thu về quê ngoại
Bà lại ra vườn nhà
Trây cho cháu quả na
Và cho quà trái thị.

Mảnh vườn bà xanh thắm
Nắng trổ như hoa cau
Cây bưởi bà trồng đỏ
Đã bói quả khi nào.

Gió đưa thoảng hương vào
Cả một vùng cúc nở
Những cánh hoa nhẹ ngả
Trên tay bà nâng niu.

Bà dắt cháu đi theo
Chỉ khắp vườn, mọi chỗ
Vụ này vừa ngả mía
Vấn vít đậu đang leo.

Ơi mảnh vườn thơm thảo
Như hồn hậu lòng bà
Mùa thu về quê ngoại
Cháu nhớ nhiều khi xa...

HOA CHUỐI MÙA ĐÔNG

NGUYỄN HỮU TÌNH

Sinh con giữa mùa đông
Áo mẹ che, ấm quá
Chẳng sợ gì buốt giá
Ấp ủ con trong lòng.

Áo mẹ che, màu hồng
Thay cho lò sưởi đầy
Con thêm thiệp giấc nồng
Khép những búp tay măng
Mơ, cứ mơ, mơ mãi...

Chú chích chòe thức dậy
Mở cửa đón xuân về
Áo cởi vào trong đất
Con hiện ra sum sê.

Nắng xòe quạt gió hè
Con đã tròn mập mập
Tóc mẹ thì dốm bạc
Đàn con xanh, rất xanh.

Rồi ngọt ngào trong lòng
Ướp hương thơm dâng mẹ
Bởi mẹ yêu con thể
Con cứ lớn từng ngày.

Hoa nở đỏ niềm vui
Cây mỉm cười âu yếm
Niềm vui không giấu giếm
Ở trong tà áo tươi.

Mẹ của chúng con ơi!
Mùa đông hoa chuối nở...

CON SÔNG QUÊ

HAI BẢNG

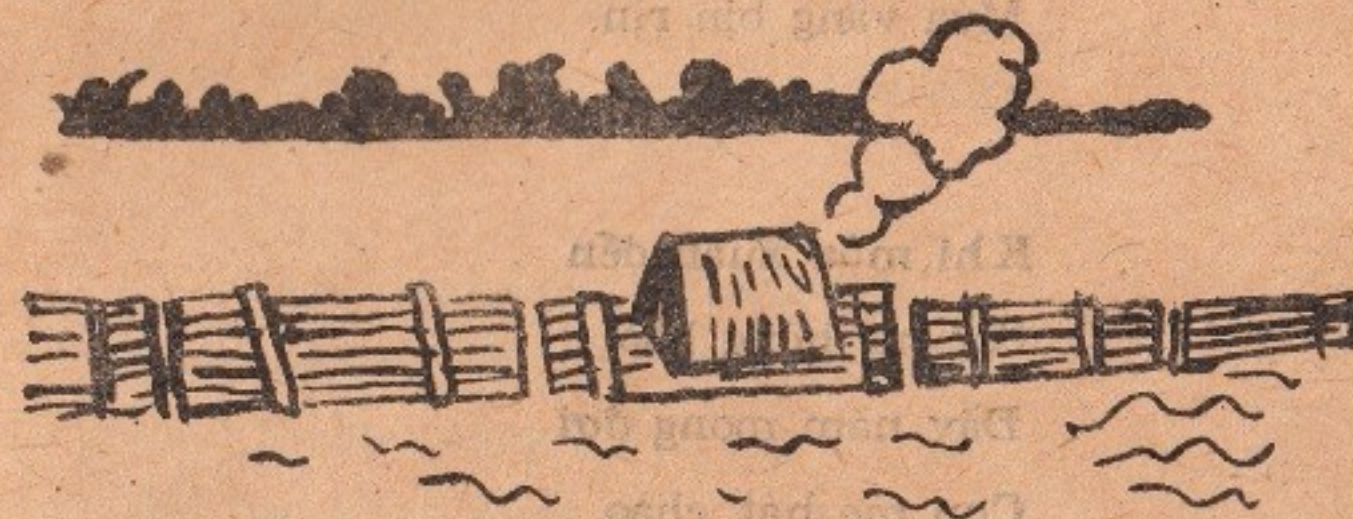
Dưới sông có cá
Trên sông có dò
Bờ kia có cỏ
Bờ này có hoa.

Muốn sang bên kia
Phải qua cầu gỗ
Bến rợp bóng tre
Tre vui cùng gió.

Sông ở trên nguồn
Sông ra cửa biển
Nhưng đêm trăng tròn
Nghe sông trò chuyện.

Sông gieo hạt lúa
Sông tủa ngô khoai
Sông cài hoa lá
Sông nuôi lưới chài.

Mẹ nồng nước ngọt
Cha tắm nước trong
Ru hời mẹ hát...
Con là con sông..

ĐẤT VÀ HOA

THẾ HÙNG

Mẹ tên là Đất
Con gọi bé Hoa
Mẹ nghìn triệu tuổi
Con mới lên ba

Âm thầm bên bể
Chất chiu tháng ngày
Áo nâu giản dị
Sương gió dạn dày.

Cho ngàn hương bay
Cho đồng lúa chín
Trời xanh ngắt ngậy
Mùa vàng bịn rịn.

Khi mùa xuân đến
Sắc mẹ hồng hào
Đầy năm mong đợi
Con mẹ hát chào.

Tay con vươn cao
Xòe hai lá biếc
Vội cả trăng sao
Trời xanh thân thiết.

Đời con là chiếc
Nụ hồng tươi xinh
Nở từ lòng Mẹ
Nặng sâu ân tình...

LỜI HÁT RU EM

VŨ TỬ TRANG

Ngủ ngon nào, cái ngủ ngon
Đám mây đang thở, nắng còn lên cao
Mẹ còn bận cấy đồng sâu
Cha còn đang mãi bắc cầu qua sông.

Ngủ ngon nào, cái ngủ ngon
Bút thì đợi viết, sách còn chờ kia
Khăn quàng đỏ những lời thề
Cả bao khao khát cùng về ru em.

Ngủ ngon nào, cái ngủ ngon
Mùa thu hoa cúc thấp vàng đầu đây
Cánh cò cánh vạc mãi bay
Đồng quê hợp tác lúa đầy mùa no.

Ngủ ngon nào, cái ngủ ngon
Mặt trời rực cháy, dịu tròn rằm trăng
Góc vườn hoa trái dâng hương
Măng tre măng trúc cũng đương đâm chồi.

Ngủ ngon nào, ngủ ru hời
Mãi nghe trời đất hòa lời ru em...

1-1977

BA-LÔ CỦA BỐ

VƯƠNG TRỌNG

Bố về vài bữa
Ngày mai lên đường
Ba-lô to bự
Đề sẵn góc giường.

Bé đứng bé nhìn
Nhìn thôi chưa đủ
Thì nhảy tót lên
Ghé vai mang thử.

Ngồi mang không nôi
Bé quỳ lên chần
Ba-lô như núi
Vẫn cứ nằm kên.

Con chim ngoài cửa
Nghiêng cò ghé nhìn
Mấy lần bé cố
Cố vẫn chưa lên.

Gió vào cửa sổ
Dừng lại bất ngờ
Thấy bé nằm ngủ
Om tròn ba-lô!

KHI BÉ HOA RA ĐỜI

NGUYỄN ĐỨC MẠU

Từ khi bé Hoa ra đời
Con cò về đậu vành nôi dẻo mềm
À ơi... lời mẹ cất lên
Dầu mưa gió với đêm đen kín trời
Con cò vẫn đến vành nôi
Chập chờn cánh trắng vỗ hoài trong mơ.

Từ khi mẹ sinh bé Hoa
 Len đan thành áo đợi mùa đông sang
 Cây bông làm gối mịn màng
 Vải hoa bướm trắng, bướm vàng về bay.

Trái hồng má đỏ hây hây
 Trái cam chín vội rời cây vào nhà.

Từ khi mẹ sinh bé Hoa
 Búp bê tết tóc, cầm quà đến chơi
 Ông trăng cao tít trên trời
 Cũng nghiêng mình trước vành nôi bé nằm
 Mây bay cùng gió vào thăm
 Cây cao dạy bé hát, thăm lời ca

Từ khi mẹ sinh bé Hoa
 Cái nôi đưa tay bà bình yên
 Ngọn đèn đứng gác đêm đêm
 Lời ru của mẹ bay lên cánh cò.

MỤC LỤC

		Trang
1. Hạt bông gạo nhảy dù	Phạm Đức	3
2. Chuyện hoa	Hà Phạm Phú	4
3. Chùm hoa dễ	Xuân Hoài	5
4. Cây	Thy Ngọc	6
5. Hoa hồng	Băng Sơn	7
6. Châu hồi ông	Nguyễn Minh Nguyên	8
7. Cầu phao	Vũ Hữu Vượng	10
8. Buồm	Nguyễn Cảnh Tuấn	11
9. Cái giếng	Bùi Tiến Đạt	13
10. Mương ngoan	Phan Cung Việt	15
11. Hàng cây	Vũ Đình Minh	16
12. Cây ngủ	Hoàng Hữu	17
13. Những vật sáng trong đêm	Ngô Văn Phú	18
14. Ngọn đèn mắt đỏ mắt xanh	Nguyễn Trọng Tạo	19
15. Tiếng ve	Quang Huy	20
16. Giàn gác	Đặng Vương Hưng	21
17. Bé thành phi công	Vũ Duy Thông	22
18. Con đi học	Vương Thừa Việt	24
19. Đèn	Trần Hòa Bình	25
20. Buổi sớm ở mường Động	Vân Long	26
21. Tháng ba	Đức Thuận	28
22. Tiếng mùa thu	Nguyễn Thị Hồng Ngát	29
23. Hoa sen	Nguyễn Hoàng Sơn	30